

gjøre det til Pligt for den Majoratsbesidder, der vilde benytte Lovforslaget, at underkaste sig lignende Salgsplaner for det tilbageblivende Bøndergods som dem, der omtales i Lovforslagets § 20, sidste Stykke; men da denne Tanke ikke paa det nærværende Trin af Sagen har mødt nogen Tilslutning fra Flertallet, har Mindretallet ikke fundet at burde stille Forslag derom.

Derimod har Mindretallet deltaget i at stille Forslaget under Nr. 44, som gaar ud paa i et noget videre Omfang end det foreliggende Lovforslag at hjemle Regjeringen Ret til at udfylde Mangelen af Samtykke fra de fjernere Successorer til Majoratets Dvergang til fri Eiendom. Lovforslagets Bestemmelser vilde let umuliggjøre en Anvendelse af den første Del af Loven, selv hvor de fjernere Egners Udsigt til at arve er meget ringe. Man maa derhos antage, at Lovforslaget, som det foreligger, vilde blive snarere et Tilbagekridt end et Fremskridt imod Løsningen af Majoratsbaandet. Thi efter den nu bestaaende Ret har Regjeringen ialtfald med Hensyn til Lehn ifølge selve Privilegierne en meget videregaaende Myndighed end den, der her foreslaas bibeholdt for dem, og hvad Stamhusene angaar, kunde maasse en lignende Myndighed anses hjemlet ved den herskende Bevillingspraxis før Grundloven af 1849."

Det samme Mindretal har under Nr. 38—40. stillet eller deltaget i at stille Forslag, der sigte til at fuldstændiggjøre Ensigdomsretten i Testationsreglerne for Landeieendomsbesidderne, dels ved at udvide Selveierbøndernes Testationsret, der ved Udkastet er udstrakt til Sædegaardseierne, til at omfatte alle Landeieendomsbesiddere, ogsaa dem under 1 Ed. Hartkorn, dels ved at høre de særegne Testationsformer for Selveierbønderne og den særegne Testationsmyndighed for Sædegaardseierne.

Medundertegnede Scavenius anser det foreliggende Lovforslag hverken i økonomisk eller i social eller i politisk Henseende fordelagtigt, men skal dog, henset til Grundl. § 93, ikke modsætte mig det, forsaavidt For-

slagets § 22 opretholdes enten i uforandret Skikkelse eller modificeret saaledes, som jeg i Forening med flere Medlemmer af Udvalget har foreslaet. Den udvidede Testationsfrihed, der gennem denne Paragraph tilstaas, vil ialtfald tilbørlig, kunne bøde paa de mindre heldige Følger, der kunne berygtes, hvis Lovet i nogen større Grad skulde blive benyttet.

Endringsforslag.

Af Berg, E. Hansen, S. Hansen og Th. Nielsen:

1) Der indsættes en ny § 1, saalydende:

„Ved Udgangen af 1900 skulle alle i Kongeriget værende Lehn, Stamhuse og Stedkommisjer være ophævede.“

Betages dette, forandres §§ 1—24 til §§ 2—25.

Til § 1.

Af de Samme:

2) I 1ste Linie indskydes efter „skulle“: „indtil Udgangen af 1899“.

Til § 2.

Af Udvalget:

3) I andet Stykke, Linie 7, efter „bekjendt“ indskydes: „— saafremt de ere umyndige, deres Børger —“.

Til § 5.

Af Alberti, Berg, E. Hansen, S. Hansen og Th. Nielsen:

4) I 3die Punktum tilføies efter „Hartkorn“: „hvad Hovedgaardshartkornet angaar“, og 4de Punktum affattes saaledes:

„Forsaavidt derimod saadanne Forpligtelser agtes paalagte Fæstesteder under Majoratet, maa det først godtgjøres for Justitsministeriet, at disse Fæstesteder ere vurderede efter Forskrifterne i de efterfølgende §§ 11—13, og kan der da paalægges Fæstestederne Forpligtelser indtil $\frac{3}{4}$ af den saaledes udsundne Vurderingssum.“

Af de Samme:

5) Der tilføies et nyt Stykke:

„Henhører der under Majoratet Obligationer med Panteret i Selveieendoms- eller Arvefæstebøndersteder, der tidligere som Fæste-